

I. De gældende regler for udgifternes fordeling.

1) Ifølge de gældende regler ydes der kommunerne *refusion* af nærmere angivne procentdele af deres sociale udgifter *fra staten, invalideforsikringsfonden og den fælleskommunale udligningsfond.*

2) Endvidere fordeles en del af udgifterne på alle landets kommuner efter reglerne om *mellekommunal refusion*, således at hver kommune får en nærmere angivet procentdel af udgifterne refunderet, medens den omvendt udreder et tilsvaret til refusionsforbundet, et tilsvaret, der for hele landet ialt er lig med den samlede refusion fra refusionsforbundet. Af det samlede tilsvarebeløb for hele landet fordeles $\frac{1}{3}$ på kommunerne efter indbyggerantal, $\frac{1}{3}$ efter kommunernes samlede skattepligtige indkomst med tillæg af 10 gange det til kommunen pålignede erhvervsskattebeløb og med fradrag af 10 gange det beløb, hvormed opholdskommuneskatten som følge af erhvervsbeskatning til andre kommuner nedsættes for kommunens skatteydere, og endelig fordeles $\frac{1}{3}$ efter kommunernes samlede afgiftspligtige grundværdi med tillæg af $\frac{3}{4}$ af det samlede beløb, hvormed vurderingssummen til ejendomsskyld overstiger grundværdien for samtlige ejendomme.

3) Efter tilsvarende regler som for tilsvaret til det mellemkommunale refusionsforbund fordeles de *tilskud, der påhviler kommunerne* til sygekasser, arbejdsløsheds-kasser og disses fortsættelseskasser samt til forskellige børneforsorgsinstitutioner.

I vedhæftede tabel 1 gives en oversigt over de gældende regler for fordelingen af kommunernes udgifter.

4) I forbindelse med omtalen af de forskellige refusionsregler kan nævnes, at der gælder forskellige regler om *tidspunktet for anvisningen af refusionen*, eftersom denne ydes af staten, invalideforsikringsfonden, udligningsfonden eller refusionsforbundet.

Af statsrefusionen og refusionen fra invalideforsikringsfonden anvises den 15. i hvert kvartals anden måned et forskud svarende til 70 pct. af det beløb, som refusionsbeløbet forventes at ville udgøre i det pågældende kvartal. Resten af refusionen anvises den 15. december i det regnskabsår, der følger efter det år, hvori udgiften er afholdt.

Tilskudet fra den fælleskommunale udligningsfond anvises den 15. juni, 15. september, 15. december og 15. marts i det regnskabsår, tilskudet vedrører, hver gang med $\frac{1}{4}$. Tilskudets størrelse beregnes på grundlag af kommunernes udgifter i det næstforegående regnskabsår. — For så vidt angår hjælp til tuberkulose, militærpersoner m. fl., udgifter til skolebespisning og til husmoderafløsning, anvises

tilskud dog pr. 15. december beregnet efter udgifterne i det foregående regnskabsår.

Den mellemkommunale refusionsopgørelse foretages pr. 31. januar for de udgifter, der er afholdt af kommunerne i det foregående regnskabsår. Samme dato skal kommunerne indbetale deres andel af tilskudet til sygekasser for det næstforegående kalenderår, af tilskudet til arbejdsløsheds-kasser m. v. for det indeværende finansår og af tilskudet til børneforsorgsinstitutioner for det foregående finansår.

II. Lovforslagets regler for udgifternes afholdelse.

Det foreslås, at kommunernes udgifter deles i 4 grupper:

- 1) udgifter, der bæres af *kommunerne alene*,
- 2) udgifter, der *refunderes fuldt ud af staten eller invalideforsikringsfonden*,
- 3) udgifter, hvoraf *opholdskommunen bærer 50 pct.* og
- 4) udgifter, hvoraf *opholdskommunen bærer 5 pct.*

Grupperne 1) og 2) svarer til de udgiftsgrupper, hvor opholdskommunerne efter de gældende regler enten bærer hele udgiften eller får hele udgiften refunderet.

Grupperne 3) og 4) svarer praktisk talt til den inddeling, der blev foreslået af skattekommissionen i dens 2. betænkning. Afgørende for, om en udgift henføres til gruppe 3) eller gruppe 4), og for fastsættelsen af refusionsprocenterne er navnlig en afvejning af på den ene side hensynet til, at kommunerne udøver et selvstændigt skøn inden for lovens rammer og således i en vis udstrækning er herre over, hvorledes reglerne administreres, og på den anden side hensynet til at aflaste kommunerne for så vidt angår lovbestemte ydelser, på hvis størrelse kommunerne ikke har nogen indflydelse. Til gruppe 4 foreslås herefter henført aldersrente, hjælp til kronisk syge efter forsorgslovens §§ 247—48 og bidrag til børn af enker, enkemænd m. v. og til forældre-løse børn, jfr. forsorgslovens kap. XVI, medens der til gruppe 3 foreslås henført de øvrige refusionsberettigende udgifter, der ikke falder ind under gruppe 2.

En oversigt over de udgifter, der henføres til de forskellige grupper, gives i vedhæftede tabel 2.

Man har anset det for ønskeligt fremdeles at opretholde det mellemkommunale refusionsforbund dog med den ændring, at tilsvaret til refusionsforbundet for $\frac{1}{3}$ fordeles efter indbyggerantal, for $\frac{1}{3}$ efter skattepligtig indkomst og for $\frac{1}{3}$ efter grundværdi.

I de enkelte kommuners regnskaber er det imidlertid kun nødvendigt at foretage en deling af udgifterne i den del, der bæres af kommunen selv, og den del, der ialt refunderes kommunen, men der-